

בס"ד ח' ניסן ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 18:46
 צאת השבת - 19:37
 רבנו תם - 20:24
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושתים - עלון מס' 1103
 @ יום חמישי סוף זמן "ברכת הלבנה" כל הלילה.
 @ יום חמישי בערב **בדיקת חמץ**
 @ יום שישי סוף זמן אכילת חמץ = 10:01
 @ יום שישי סוף זמן ביעור החמץ = 11:20

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטירין: "וערבה"
 (מלאכי ג')

לא לשכוח למכור חמץ
 מוצאי שבת ברכת הלבנה

פרשת מצורע שבת הגדול

פרשת הנשיאים, יום ח'
השעור בלויין יחל ב- 21:30

מעייני הפרשה:
 ← הוראות על הטכס והקורבנות שמביא המצורע ביום טהרתו.

← דיני צרעת הבית וטהרתו.
 ← טומאת הזב וטהרתו.
 ← טומאתה וטהרתה של אשה נידה או זבה.

"וידבר ה' אל משה לאמר זו את אהרן ואת בניו לאמר" (ו א - ב)

אומר "בעל הטורים": "משפּ לאמַר צַן אַתּ" - סופי תיבות "תורה" - רמז לכך שצוה אותם שיעסקו בתורה, ולשון צו - לשון זירוז, וביותר יש לזרז על ענין למוד ושנון הלכות לשון הרע ורכילות, שהרי אמרו "מות וחיים ביד הלשון".

"וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב"
 צמחים אלו נבחרו בקפידה על ידי המקום ברוך הוא. ומבואר במדרש שהם באו לרמוז למצורע ש"ברום גאוותו שלח מדנים בלשונו וחרחר מריבה בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו". מה תקנתו ויתרפא? ישפיל עצמו מגאוותו כתולעת וכאזוב.

"והובא אל הכהן" (י"ד - ב)

מדוע כתבה התורה **והובא ולא ובא**, שבא בכוחות עצמו: מתרץ רבי חיים מוואלוז'ין, צרעת באה על חטא לשון הרע, וכרגיל עיקר הרכילות מדברים על המנהיגים, הכהנים. אם כן, לא ירצה בעל לשון הרע ללכת מרצונו הטוב לכהן, לכן **"והובא"**.

"ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות" (י"ד-ד)
צפור בגימטריה "שלום", לרמוז לו לבעל לשון הרע, שחטאו לא יכופר עד שלא יתקן מה שקלקל ברכילותו, הפרד בין אחים, בין משפחות, בין איש לאשתו, עליו להחזיר את השלום על כנו.

"וכיפר עליו הכהן וטהר" (י"ז-כ)

פסוק זה מדבר במצורע עשיר, ואילו במצורע עני נאמר סתם "וכיפר הכהן", בלי "וטהר", מבאר בספר "וידבר משה" הטעם לזה הוא שכן העני לעולם אינו נטהר. בהיותו מצורע הרי "מצורע חשוב כמת", ומשנתרפא הוא נשאר עני, ויעני חשוב כמת.

"ורחץ במים" (י"ד-ח) רמז למקווה שצריכה ארבעים סאה. "ורחץ במים" - מים - מי-ם. (ארבעים)

"קמחא דפיסחא"

מנהג לקנות חטים ולחלקן לעניים לצורך הפסח (רמ"א שו"ע ק"ו) בתורה כתוב כי חג הפסח קרוי חג המצת בלי וי ומדוע? **מצת** ראשי תיבות, **צדקה תציל ממות**. במילה מצת אם נוציא האות האמצעית שמשמעותה צדקה ישאר אותיות **מצת**, רמז שהצדקה מבטלת גזירת המיתה.

"ולכפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעיקר"

(מתוך ההגדה) מי שכופר במצוות הפסח כופר בתורה כולה, בכל תרי"ג המצוות. רמז לדבר בגימטריא מלאה של כל אות במילה **פסח**. פ"ה=85, סמ"ך=120, ח"ת=408, ס"ה=613 שהם תרי"ג. **מכאן שכפר בתורה כולה**.

"בכל דור ודור" (מתוך ההגדה) **דור** - בגימטריא: 210. כל דור חייב לראות את עצמו כאילו היה משועבד 210 שנים כפי שהיו אבותינו משועבדים במצרים.

"כוס הביישות" מדוע לא שותים כוס חמישית? עונה הגאון מוילנא: בגמרא יש מחלוקת אם צריך לשתות כוס חמישית. ועדיין יש מחלוקת עד שיבוא תשבי ויתרץ קושיות. לכן קוראים לה **"כוסו של אליהו הנביא"**.

"ואף אתה הקהה את שיניו"

כך נאמר בהגדה על אביו של הבן הרשע: גימטריא **רשע** = 570, **שינו** = 366 היתרה היא **צדיק** = 204.

גם הבן הרשע בתוכו, בנשמתו הוא צדיק, ורק בעקבות קשיים שעברו עליו בימי חייו הוא נהיה כרשע. ואביו צריך להוציא ממנו את הכעס ובכך לגלות את צדקותו.

"קדש ורחץ"

הסדר ההגיוני והרגיל הוא **סור מרע ועשה טוב**. קודם צריך לסור מעשיית רע ואח"כ לעשות טוב ולהיות יהודי קדוש. אבל ביציאת מצרים הקב"ה נתן לבנ"י קודם להיות קדושים ואח"כ להתרחץ בכדי להתקדש. קודם עשה טוב ואח"כ סור מרע. ולכן גם בליל הסדר אנו **קודם מתקדשים ואח"כ מתרחצים**.

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּאִים

"טוביה דשמע ואדיש, חלפיה בישתיה מאה"

אשריו של אדם ששומע חרפתו ושותק, ומרגיל בכך; ויאדישי כמו ידדש דש' (גיטין נו):
 ע"י שתיקתו, הלכו להם מאה רעות שהיו באות עליו על ידי המריבה. (סנהדרין ז).

הסדר מכתוב מדרש עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ליל הסדר

א. קודם הקידוש ימזוג לכל בני ביתו כוס יין או מיץ ענבים ויהיו מונחים לפניהם כדי לצאת בו ידי חובת כוס ראשון.
 ב. יכין נרות וגפרור בכדי לברך עליו בורא מאורי האש.
 ג. גדול הבית מקדש, ומכוון להוציא השומעים ידי חובתם.
 ד. בברכת הגפן יכוון לפטור את כוס שני.
 ה. מתחיל הקידוש – "אלא מועדי ה'" ומברך בורא פרי הגפן ואשר בחר בנו מכל עם. עד מקדש ישראל והזמנים".
 ו. יצרך גפרור לנר ויברך עליו "בורא מאורי האש".
 ז. יניח הגפרור בעדינות שלא יכבהו בידיו, ויאמר: "ברוך אתה ד' אלוקינו מלך העולם המבדיל בין קודש לחול, בין אור לחושך וכו', בין קדושת שבת לקדושת יום טוב, ומסיים ברוך אתה ה' המבדיל בין קודש לקודש".
 ז. מסיים בברכת "שהחיינו, ומכוון על כל מצוות הלילה",
 4 כוסות, הגדה, מצה וכו'.
 ח. ישבו וישתו הכוס הראשון בהסיבה על צד שמאל. אם שתה בלי הסיבה צריך לחזור ולשתות, וגם נשים חייבות בהסבה ואם לא הסבה - לא צריכה לחזור ולשתות.

קדש - א. מוזגים כוס ראשון, וצריך לשטוף הכוסות ולהדיחן כדין כוס של ברכה, ובין כוס לכוס אין צריך שטיפה כדי לשטוף ולהדיח הכוסות, ובין כוס לכוס.
 ב. ברכת שהחיינו יכוון לפטור המצה והמרור וההגדה.
 ברכת הגפן יכוון על כוס שני ובכוס ברכת המזון שהוא כוס שלישי יכוון על כוס רביעי. וצריך לשתות בהיסבה על צד שמאל 4 כוסות.

ג. נשים חייבות בארבע כוסות ובכל המצוות הנהוגות באותו לילה. משום שאף הן היו באותו הנס.
 ד. תינוקות שהגיעו לחנינוך (גילאי 5-6) מצוה ליתן לכל אחד כוס לפניו כדי שישאלו מה נשתנה שאנו מקבלים כל אחד כוס בפני עצמו.
 ה. ראוי להזהר שלא לשתות יין בין כוס ראשון לכוס שני כדי שלא ישתכר וימנע מלעשות הסדר. אבל שאר משקים שלא משכרים מותר לשתות.

ורחצו - נוטל ידיו כהלכה בכלי ואינו מברך על נטילת ידים.

כרפס - א. כלל ראשון פה סגור.
 ב. יקפיד לא לדבר דברים בטלים במהלך הסדר.
 ג. יקח פחות מ-20 גרם כרפס - טובלו בחומץ או מי מלח או מיץ לימון שרובו מים, יקפיד שהטיבול יהיה קודם לברכה כדי שלא יהיה הפסק בין הברכה לאכילה.

יחזיק - יקח המצה האמצעית ויבצענה לשניים ויניח את החלק הקטן בין שתי המצות השלימות ואת החלק הגדול יצניעו לאפיקומן. ויש נוהגים על פי הסדר לבצוע החלק הגדול בצורת ו' והחלק הקטן בצורת ד'.

מגיד - יגביה הקערה שיש בה המצות. ויאמר הא לחמא עניא, וצריך להסביר לנשים את פירוש הא לחמא עניא. כשמגיע ל"מצה זו" יגביה המצה הפרוסה כדי להראותה למסובין, וכן כשמגיע ל"מרור זה" יגביה החסה, אבל כשאומר "פסח זה" לא יגביה הזרוע, וכשיגיע ל"לפיד" מגביה כל אחד את כוסו בידו עד שמברך גאל ישראל. שותה כוס שניה בהסיבה על צד שמאל.

רחצו - יטול ידיו כהלכה ויברך על נטילת ידיים.

מוציא מצה - יקח שתי המצות השלימות עם המצה הפרוסה ביניהם ויברך המוציא, ויניח המצה התחתונה על השולחן ובוצע מהשלמה ומן הפרוסה כזית מכל אחד ויטבלם במלח. ויאכלם בהסיבה שתי כזיתות וטוב לאכול תוך 4 דקות לכל כזית, ובדיעבד עד שבע דקות וחצי לכל כזית, וכן יאכלו המסובים 2 כזיתות ואם קשה להם די בכזית אחת.

מרור - יקח כזית מרור וישקענו בחרוסת ולא ישנהו בתוכו וינער החרוסת מעליו, ויברך על אכילת מרור, ויאכלנו בלא הסיבה, ולא יברך אלא לאחר הטיבול בחרוסת ויכוין לקיים מצות אכילת מרור מדרבנן ויפטור בברכה אכילת מרור של כורך, ולכן לא ידבר בין אכילת מרור לכורך.
כורך - יקח כזית מצה מהמצה השלישית וכורכה עם כזית מרור וטובלה בחרוסת ואומר זכר למקדש ואוכלן יחד בהסיבה.

שולחן עורך
 יאכל סעודתו בשמחה ובטוב לב, ויזהר שלא יאכל הרבה עד שיהיה שבע לגמרי שהרי צריך להשאיר מקום בשביל אכילת האפיקומן שיאכלו בתיאבון, שאם אכלו אכילה גסה לא יצא ידי חובתו.

צפון
 אפיקומן פירושו - אפיקו - הוציאו - מן - מני מתיקה, דהיינו פונים לבני הבית שאם רוצים לאכול מיני מתיקה יאכלו עכשיו קודם אכילת המצה שאין מפטירין לאחר הפסח אפיקומן יאכלו כזית מהמצה השמורה שהניחו לאפיקומן וזכר לקורבן פסח הנאכל על השובע, ויש מחמירין לאכול שתי כזיתות אחד זכר לקרבן פסח ואחד זכר למצה הנאכלת עימו. ויאכל בהיסבה ויהיה זהיר לאוכלו קודם חצות.

אחר האפיקומן אין לאכול שום דבר אפילו פירות כדי שישאר טעם האפיקומן בפה, ולענין שתיה מותר, תה וקפה.
ברך
 יטול ידיו למים אחרונים, ואחר כך מוזגים לו כוס שלישי ומברך עליו ברכת המזון ובורא פרי הגפן ושותהו בהיסבה ולא ישתה יין בינו לכוס רביעי, ומצוה לחזר אחר זימון, צריך לאחוז הכוס בידו בזמן ברכת המזון.

הלל
 מוזגים כוס רביעי ואומר "לא לנו" וגומר עליו אמירת ההלל.
נרצה
 חייב אדם לעסוק בהלכות הפסח ולספר בניסים ונפלאות שעשה הקב"ה לאבותינו.

חרוסת פרסית
 כל פעם שמתקרב חג הפסח, אנחנו נזכרים בחרוסת הטעימה שמורחים על המצה או על החסה. חרוסת של חג פסח מכילה מרכיבים בריאים במיוחד - אגוזים, שקדים, פירות יבשים, רימונים ועוד. עקב כך, החרוסת מכילה כמות גבוהה יחסית של קלוריות, אולם מאידך מכילה הרבה מאוד ויטמינים ומינרלים (ובכך חיוניים וכן חומצות שומן חיוניות) ויבכך מקלים על הטמעת הסוכר בגוף) וחלבון איכותי, מעבר למינרלים שונים כמו סידן ומגנזיום. וויטמין C ובטא קרוטן וברזל.

לא יודע א' ולא יודע ב'- יששכר השאפתן

יששכר, היה חריף ופיקח, אבל לא מלומד. יששכר היה אנלפבית, לא יודע קרוא וכתוב. ותמיד היה ברור לו שהוא משנה את המצב. איך? עדיין המתין להזדמנות. יום אחד שמע על בשורה מרנינה: בעיירה הסמוכה, ערכת הגרלה של הפיס המקומי, וסכום הזכייה? עתק!! שמועה זו, מאוד ריגשה אותו. היתה לו הרגשה שאם ישתתף בהגרלה – הוא גם הזוכה הישיר בה. מה עשה? אסף וקיבץ את כל חסכוניותיו. מכר מעט מסמרטוטיו, ויצא רגלית לעיירה הסמוכה. קנה כרטיס והמתין לבאות.

לבסוף הגיעו התוצאות. בראש הטבלה נרשמו שתיים עשרה ספרות. יששכר בדק אחת אחת – ושאגה פרצה מפיו: אני הזוכה המאושר !!! מאותו יום ואילך השתנה עליו כל עולמו. הוא הגיע לביתו ומיד ארז מיטלטליו. שכר בית מרשים הטובל בגני ירק. החל לשלוח ידו במסחר. וגם פתח את ביתו לעניים. יששכר היה איש נפלא, ועכשיו ניתן הביטוי לכל צדדי אישיותו המופלאים.

ילדיו חונכו היטב. והם גדלו בעולם של תורה.

ובכל שנה, בתאריך הנקוב של יום ההגרלה, היה אוסף את ידידיו ומוקיריו והיה עורך סעודת הודיה. שנים חלפו. עשור ועוד עשור. נינים מתרפקים על ברכיו. איך שגלגל מסתובב...

והנה לצערנו הרב התהפך עליו מזלו. זה התחיל עם הפסד קטן, ועוד עסק ביש... ועוד הפסד ועוד מחדל המגמה השתנתה והוא מפסיד את כספו באופן מבהיל. החובות הנצברים מלכו ותפחו. לבסוף היה צריך לפנות את ביתו, להיפרד מכל המשרתים, ולשוב עם צרורו על שכמו לפחון עלוב אשר נקרא: בית.

הימים חלפו, והנה הגיע התאריך המיועד. אותו תאריך קבוע בלוח השנה של יששכר, אשר בו היה עורך את סעודת ההודיה הפרטית שלו.

וראה זה לפלא. יששכר לא רק שלא נשבר, אלא הזמין את כולם לסעודת ההודיה הקבועה שהוא עורך. סעודה ומשתה – כי טוב הוא נצח!

והסעודה, כמימים מיממה. מי יודע מה מכר או מישכן בעבורה... שאלו בני משפחתו המופתעים: סעודת הודיה? על מה?! הרי כבר לא נותר כלום מאותו עושר. היום המצב גרוע, עוני ומחסור וחובות... אם כך, על מה בדיוק סעודת הודיה?

התבונן בהם יששכר מופתע ומזועזע: זה מה שאתם שואלים!!!! לא הורווחנו כלום מהעושר של פעם?

אני המום! יש לנו נכסים נצברים שלא יילכו מאיתנו לעולם. או – אז התבונן בבנו בכורו ושאלו בתדהמה: האם בזכות הכסף שהיה לי, זכיתו ללמוד תורה? האם לא הבאתי לכאן את המלמד הכי טוב בעיירה?

זה שהיום אתה כל כך למדן, בזכות מה?

התבונן בבנו השני ושאל אף אותו: האם ילדותך דומה לילדותי? אני הייתי בור ועם הארץ, כפשוטו. לא יודע א' ב'.

כי לא לבי לא היה ממון כדי לשלם למלמד?! ואתה, איך זכית להיות דנין בבית הדין, אם לא ששינתת עם הרב את כל השיעורים הפרטיים?

מיקסמנו את העשירות כדי להחכים וזה מה שמשמח.

רבתי! הרעיש יששכר, בסעודה ואמר:

אמנם אין בידי מן הממון ההוא מאומה. אבל נשאר לי הנכסים האמיתיים שרכשנו באותה תקופה. האם לא אעשה על כך סעודת הודיה??

מחמדי עולם! זה אוצרות שבתוכו. לא רק יששכר, אלא כולנו מספרים את הסיפור המופלא הזה. כי העם היהודי

עבר תלאות אינספור. מאז ההכרזה על יציאת מצרים, עברנו לא רק את פרעה, אלא עוד הרבה אירועים קשים שדורשים פרעון.

פרעה הוחלף באנטיוכוס, וגם באחשורוש, ובהיטלר ימ"ש ובסטאלין, ובאיראן ובחמאס ובדאע"ש... ועדין לא נושענו. ושמחת הפסח נאשרת שלמה. למה? על מה היא באה? חג החירות – זה מימוש של הנשמה.

שמחת הפסח היא על היקר מכל! על כך שנהיינו לעם! על כך שקיבלנו תורה. ועל כך שלמרות הכל, למדנו לשרוד ולא ליפול. להתעקש להמשיך, ובעיקר לנצח. כי תורתנו היא הנצח. יצאנו לחירות והתגלינו כעם סגולה.

ולואי וזוכה להרגיש את החירות הפנימית של הלב. את השמחה האור של הכנת הבתים לחג, והסעודה הגדולה עם כל הקרובים. כי מאז יצאנו ממצרים נעשינו עם עולם ואותיות כלשון הנביא. ואת החיבור הזה של עם עולם לאותיות התורה – לא ניתן להפריד לנצח.

והיא שעמדה לאבותינו...

ההיסטוריה המשמחת שלנו:

ליל הסדר הגיע. ההגדה של פסח נפתחת בחגיגות ואנחנו מתחילים לקרוא. חוזרים במנחת זרמון, מצוידים בכוחות נצחיים בלתי מובנים, אלפי שנים אחורה. אלפי שנים בהם אנו חווים שוב ושוב את העינויים והצרות שהושתו על ראש העם שלנו – העם היהודי, בתקופת היותו במצרים, את העדרו של כל פיתרון מהאופק ואת הדרך הפלאית והניסית, בה בורא עולם שלף אותם, בשרשרת אירועים על טבעיים, מתוך בית הכלא הגדול- ארץ מצרים, כשהוא אינו שוכח להכות כהוגן ברודפנו המצרים.

העם הנבחר זה אנחנו:

הישועה הזו לא קרתה סתם כך, מספרת לנו ההגדה. לא בגלל שעשינו מעשים טובים- כי הרי עובדי "עבודה זרה" היו אבותינו במצרים, לא בגלל שהמצרים עברו את הגבול – הגאולה הגיעה 190 שנה לפני פקיעת מונע גלות מצרים, אלא רק בזכות דבר אחד- בחירתו הנצחית של בורא עולם בעם היהודי. בחרתי באברהם, הבטחתי לו וקימית, מספרים פסוקי התורה המצוטטים בהגדה. העם הנבחר – זה אנחנו. עם שגם "אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך השם ומשם ייקחד", שגם אם גיע למעמקי הטומאה (כמו שהיו אבותינו במצרים) הקב"ה מצילנו מידם.

כאן כדי להישאר, לנצח!

נקרא על זה ונפנים: אנחנו כאן כדי להישאר ושום דבר לא יוכל לשנות את זה. אין מה לדאוג, זה יקרה. בגלות מצרים היו כל הסיבות כדי שנישאר עבדים עד היום: היינו במעמקי הטומאה, גזירות פרעה היו קשות וקטלניות, לא הייתה שום תקווה טבעית ולמרות זאת: אנחנו כאן. המסר לנו ולדורות הבאים: אנחנו נצח, מול כל המשברים, יד ביד עם אלוקים. והיא שעמדה לאבותינו ו... לנו!

נמזוג כוס לאלהינו הנביא:

את ליל הסדר אנחנו מסיימים מחזקים ומעודדים. גם אם כל השנה אנו נבלעים באירועים החדשותיים, מסתובבים מודאגים, לחוצים ולא לגמרי בטוחים, בליל הסדר ניוזכר: הכותרות אמנם מאיימות ומפחידות, אבל אולי את עמי העולם לא אותנו. שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו והקב"ה מצילנו מידם. אז בואו, נמזוג כוס לאלהינו הנביא, נקום ונפתח לו את הדלת. ונפתח גם את דלת ליבנו לתקוות הגאולה.

"שבת הגדול"

לכאורה היינו צריכים לאמר "שבת הגדולה", שכן המילה שבת - נקבה. אלא:

א. זכר **לנס הגדול** שהיה ביום י' בניסן, ביום זה לקחו שה - טלה, הנחשב לסמל של אלוהי מצרים וקשרוהו לכרעי המיטה לשמירה עד יום י"ד בניסן, ושחטוהו. וכל זה לעיני המצריים ואין הם יכולים לעשות מאומה ולא הרעו לבני ישראל.

ב. במילה "שבת הגדול" טמון הרמז לשנה שיצאו מצרים: שנת ביתמח = 2448 לבריאת העולם. וכך זוכרים: ש = שבת. ב = 2000 ת = 400 הגדול = 48, וביחד = 2448.

ג. קוראים הסטרה בספר מלאכי ג', שם נאמר בפסוק: "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא". שהיום הגדול המצוין כאן, **הינו יום הגאולה האחרונה**. שבניסן נגאלו ובניסן תתדין להגאל.

ד. היות שענייני הפסח, דיניו וחוקיו מרובים, יש להסביר וללמד את הקהל לשמור ולהזהר בכל מצוות החג. לכן נהגו שהרב נותן **דרשה גדולה** יותר בשבת שלפני הפסח.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך חג פסח - סוד ההצלחה בחינוך

מרכיב מרכזי בתוך ליל הסדר הוא השלב שנקרא "מגיד", שבו אנו אומרים את ההגדה ומספרים לילדינו על יציאת מצרים. אם נשים לב - ההגדה לכל אורכה, בנויה למעשה כשאלות ותשובות: דרך זו נובעת מכך, שהתורה עצמה ציוותה לספר על יציאת מצרים דווקא בצורה של שאלה ותשובה. וכה נכתב בתורת ה': "כי ישאלך בנך לאמר, 'יהיה כי יאמרו אליכם בניכם: מה העבודה הזאת לכם?', 'יהיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת?' התורה לאורך כל הדרך מציגה את סיפור יציאת מצרים בדרך של שאלה ותשובה. כאן, למעשה, **טמון סוד ההצלחה בחינוך!** כאשר רוצים לחנך, אין להטיף ואין לאמן. **צריך להשפיע על הפנימיות.** אם ברצוננו לומר דברים חשובים, צריך שיהיה רצון מצד הבן לשמוע. כך ייחרטו הדברים בליבו באופן העמוק ביותר. וכך יש לספר את יציאת מצרים, לדבר על אמונה, על כוחו הגדול של בורא העולם, להסביר שאנחנו העם הנבחר של האלוקים, לתאר מה עשה האל למצרים בגלל שהם הרעו לנו, ולהחזיר אמונה שכן גם יעשה בגאולה שתבוא במהרה בימינו.

כל הישועות והברכות למבאר עזרא
שתם לסעודה הרביעית בליוון זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדו, לרפואתו והצלחת כל משפחתו. שיתברכו בכל מילי דמיטב שיזכו לארמית ימים ושנים בריאות איתנה והצלחה ולרפואת שמעון ברי יוחאי הי"ו בן עדי. הקב"ה ישלח לו רפואה ויקום מחוליו.

סיום מסכת יתקיים בביה"כ "אוהל מועד" ביום שישי תפילה ב"נץ" תחילת התפילה 05:45 יוגש כיבוד עשיר לע"נ אסתר בת מרדכי

פארט אמנות
לכל שוחרי התורה החל מהשבת יתקיים שיעור קבוע, שעה לפני צאת השבת במרכז הרחמי "אור דרך" הרב **גבריאל אבישע** שליט"א. ברוב עם הדרת מלך כל הציבור מוזמן

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של הראשון לציון הרחמי **י"ח יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 שיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלם"

"קול חן וקול חן" קול חן וקול חן
מזל טוב ואיחולים **לבניי** **ליעקב** ו**יצחק אסתר**
רפאל ויוסף אביטן
לנישואי **אהוד עם אהווה** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"ענין הגפן בעיני הגפן דבר נאה ומתקבל"** וזכו במהרה לזרע קודש בני-קיימא

מכרות ואיחולים
דוד וענת אהרני' בהגיעו **שי-יוסף** ל**מציאות** יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה והצלחה ורפואה **ליוסף ואסתר אהרני** ולמשפחת בני-דוד

מכרות ואיחולים
יאל ו**כ"ה לארי** בהגיע **שילה-שלמה** ל**מציאות** יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו שיתברך בכל וברכה והצלחה **לשלמה ושרה לארי** למנשה ושושנה כהן שירוו נחת ושלווה

כול"כ "היכ"כ יצחק"
בבית המדרש "אור דרך" מומין את הציבור לשיעורי תורה ביום ראשון טו' ניסן (תח"מ פסח) 10:00 - הרב אופיר מדמון. 11:00 - הרב לסקר שלום. 12:00 - הרב אלישע גבריאל. 13:15 - תפילת מנחה. כל הציבור מוזמן לשיעורים לעי"נ גולשן נסימי בת אברהם ז"ל

לע"נ הצנוע והענו **שמואל בניטו** בן עליזה ז"ל יגי ניסן פקידת שנתו לע"נ הצנוע והענו **מיכל בניטו** ז"ל בת סגילית שתחיה יגי ניסן פקידת שנתה לע"נ הצנוע והענו **יעקב עמרני** בן רבקה וששון ז"ל יגי ניסן פקידת שנתו

לע"נ הצנוע והענו **יצחק חיים לארי** בן יעקב ז"ל יגי ניסן פקידת שנתו לע"נ הצנוע והענו **אסתר מוסאי** בת חתן ומדלי ז"ל יגי ניסן פקידת שנתה לע"נ הצנוע והענו **שולמית דמארי** בת סעדיה ז"ל שתמליץ טוב בעד משפחתה

מכרות ואיחולים
משפחות רבות ברכות ממתנות **לקמחא דפסחא** כדי לקיים את החג. כל המעוניין לתרום והצלחה ויזכה לישועות רבות **משה שאואט 050-9435597**

מכרות ואיחולים
עמיה ויוסף יצחק פור יתברכו בשפע קודש, בריאות, אושר ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות ובכל מילי דמיטב יתגשמו כל משאלות ויגב לטובה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

לע"נ יגל - שבת שלום ומבורך

עילאי דוון ז"ל בן אריאל-מזל שתחיה ניסים נסימי בן פרי יצחק ז"ל אליעזר כהן בן לאה ז"ל פורטונה אוזן בת חנונה ושושן ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל ניצה גואטה בת לדיה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל אסתר (גוהר) רחמני בת עיזה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אוזן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אבליה בן שמחה ז"ל שלמה בעזני בן זהרי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל מימון קסון בן פריחה ז"ל יחיאל אברג'ל בן סעדה-שושנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם ווליכה ז"ל

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן הנחיה הי"ו שמעון ברי-יוחאי בן עדי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת